

198. Maria ten Hemel opneming

De tekst van deze preek is gebaseerd op het boek Wijsheid 9 (1 t/m 12) en Lucas 1, (26-33, 35b, 38)

15 aug. 2010

Lieve mensen,

De 1^e lezing gaat over Wijsheid, uit het boek Wijsheid.

Het begint met een verzoek om Wijsheid aan God, want zonder Wijsheid telt de mens niet, zo wordt daar gesteld.

Bij God vertoeft de Wijsheid, die er was toen de wereld geschapen werd.

Uit de Bezinning op de Wijsheid weten we dat wij er toen ook waren als deel van God. Dat deel zit in ons en is volkomen; absoluut en onveranderlijk.

Dat onveranderlijke is ons erfdeel. Het is dat deel waarvan Jezus zei: *“weten jullie niet dat jullie goden zijn”*.

Het is de bedoeling dat goddelijke in ons te realiseren, daar volledig één mee te worden.

Maria is daar één mee geworden, want zij is ten Hemel opgenomen. Zij heeft haar ultieme bestemming bereikt.

Door haar bijdrage aan de evolutie van de mensheid en haar toewijding aan de Allerhoogste heeft zij de Hemel in zichzelf gerealiseerd.

De opdracht van elk mens is: **Wees dat waartoe je door God gemaakt bent te zijn.**

Doordring je hele wezen; geest, ziel en lichaam met het Zijn dat in je woont.

Maria heeft dat proces doorlopen en wordt om die reden tot voorbeeld gesteld voor de mensheid.

Reden om haar ten Hemel opneming te vieren.

Zij heeft de Wijsheid met een hoofdletter in haarzelf ontwikkeld, uit de wikkels gehaald en tot volledig innerlijk weten gemaakt. We lezen daarover in de 1^e lezing.

“Want wie onder de mensen kan uw wil kennen en weten wat Gij verlangt als Gij de Wijsheid niet schenkt en uw Goddelijke Geest niet zendt. Zo alleen vinden de volkeren rechte paden, leren mensen wat Gij van hen verwacht en zullen zij door Wijsheid zalig worden”.

Daarom bidden wij tijdens elke Mis: *“Leer ons God, het leven dat in ons is en in alle volkeren der aarde, als uw eigen leven te herkennen, dat alles bezielt. Leid de mensheid tot het verstaan van uw wetten”*

Die wetten maken deel uit van het absolute, van het Zijn, van het inwonend Licht in ons, de eigen goddelijke vonk.

Daar is de Wijsheid te vinden die ook de H. Maria gevonden heeft. Zij heeft haar bewustzijn één gemaakt met het bewustzijn van God en leeft in eenheidsbewustzijn.

Dit is ook ons erfdeel.

Zij stelde zich, toen het door God gewenst werd, beschikbaar om Jezus de kans te geven te incarneren en te begeleiden tot volwassenheid. Haar toewijding is daarom een voorbeeld, en om die reden neemt zij een duidelijke plaats in, in het christendom. Zij is ons voorbeeld van nederigheid en reinheid, zoals we dit straks zingen in de Prefatie van vandaag.

Bedenk daarbij dat de mens de hoogste vorm van toewijding alleen kan bereiken door in contact te staan met de eigen goddelijke bron. Die bron zorgt voor nederigheid en reinheid, maakt alles schoon. Innerlijk weten wijst ons daarbij de weg. En dat is de weg van Liefde en Waarheid.

Theo Mensink

197. Toewijding

De tekst van deze preek is gebaseerd op de Nag Hammadi Geschriften, de lessen van Sylvanus (Codex VII, Boek 4, pagina 87 en 109)

8 aug. 2010

Lieve mensen

Het thema van deze zondag is: Toewijding.

Bij toewijding denken we binnen onze religie meestal aan toewijding aan de Allerhoogste. Dat is de hoogste vorm van toewijding. Voordat we daar aan toe zijn gaat het om toewijding in het leven van alledag, bij alles wat we doen.

In de eerste lezing lezen we: *“Maak jezelf edelmoedig door goed gedrag”* Dit betekent, zorg dat je gedrag edel is en boven het gemiddelde uitstijgt.

Dit lukt niet door er steeds aan te denken, want dan is je aandacht niet bij wat je doet, maar hoe je het doet.

Zorg dat het toegewijd zijn aan wat je doet tot een gewoonte wordt.

Dit kan door de kwaliteit van je innerlijk in te schakelen. D.w.z. innerlijk betrokken zijn bij wat je doet. Rustig werken, rustig schrijven, rustig denken.

Dit rustig zijn lukt het beste door je aandacht bij je innerlijke kern te houden, terwijl je bezig bent. Het is een kwestie van training.

Als je dit doet dan ben je met je gedachten zeker niet bij iets anders dan wat je op dat moment doet. Je aandacht is bij je goddelijke bron en bij wat je doet. Dan ben je toegewijd bezig.

Een aanvullende manier is gedisciplineerd bezig zijn in je leven.

Dit lukt het beste door een redelijk vast dagritme op te bouwen. Daardoor ben je uitgerust en vitaal en is je zenuwstelsel ontspannen. Als dit ontspannen is, dan worden alle signalen zonder ruis doorgegeven. De activiteit kost dan minder moeite.

Laat je daarom niet afleiden door alles en iedereen om je heen tenzij dit nodig is.

Toewijding betekent gefocust zijn en met liefde je werk doen.

Door contact met je innerlijke bron klopt je aan bij de bron die alles weet; het Zelf. Dit Zelf is je innerlijke leermeester, die meester leert jou van binnenuit. We noemen dat intuïtie. De Engelsen zeggen: you are in tuition. Je zit in een leerproces.

Dit soort leren gaat het best door stil te zijn, innerlijk stil. Ga daarvoor naar je binnenkamer en ontmoet daar de Meester. Luister naar je intuïtie. Dan zit je er nooit naast. Dan ontloopt je je innerlijke godheid en wijsheid dus niet, want God houdt van iedereen. God helpt iedereen en dus ook jou en wil het liefst dat je alles leert wat er te leren valt in het leven.

De zware dingen, de luchtige, de vriendelijke, de boze, de lieve en genietende dingen, alles.

Door aan te schakelen aan je innerlijke bron leer je lage gedachten niet toe te laten. Die komen meestal op als je moe bent. Zorg daarom dat je niet moe bent en gedisciplineerd leeft, zonder daarbij star te zijn, met een ritme dat bij jou past.

In de 2^e lezing staat; *“De ware aanbidding is wat uit het hart komt”*.

Als het goed zit dan is dit aanbidding vol liefde en dankbaarheid, een gebed dat eer en dank inhoudt. Dan stroomt de bron over en komt het hart op rust. Besef daarbij dat jouw ziel een huisgenoot van God is. De ziel omvat alles waar we uit bestaan, dus ook het Zelf, de goddelijke vonk. Huisgenoot zijn betekent, korte communicatiebanden tussen jou en God en omgekeerd.

God communiceert het gemakkelijkst met ons via ons gevoel. Loop daar niet aan voorbij. Vaak wordt onze aandacht naar buiten getrokken door de zintuigen. Wees je dit bewust en doe het even kalm aan en ga bij God op bezoek, bij God op schoot zo je wil. Doe dit toegewijd, zonder afgeleid te worden. Daardoor neemt je zuiverheid toe.

Iets verderop lezen we: *Laat liefde je innerlijke tempel binnengaan, zodat je alle handelaars uit kunt drijven.*

Geen gesjoemel dus en gemarchandeer met God, dit past niet in je eigen Tempel. Dat wat onzuiver is krijgt dan geen kans meer je leven te beïnvloeden, omdat jouw hart geen onzuiverheid laat binnenkomen. En dit alles op basis van regelmatige afstemming op de binnenkant, zowel hier in de mis als thuis m.b.v. meditatie.

Door dit te doen, zo lezen we in de 2^e lezing, *“Ontloopt je je innerlijke godheid en wijsheid niet”*.

Op die manier ontwikkel je toewijding aan de Allerhoogste en dat is essentieel om het doel van het leven te realiseren.

Theo Mensink

196. Vertrouwen

De tekst van deze preek is gebaseerd op de Nag Hammadi Geschriften, het Geheime boek van Jacobus (Codex I, Boek 2, pag.8 en 9) en de Wijsheid van Jezus Christus (Codex III, Boek 4, pag. 98 en 99)

1 aug. 2010

Lieve mensen

Hoe ontstaat vertrouwen bij de mens?

Dit begint met dat je iets hoort over een bepaald onderwerp of aspect. Als je er vaker over hoort ontstaat geloof dat het klopt waar je over hoort, als het ten minste strookt met je inzicht en je gevoel. Als je bovendien de ervaring krijgt dat iets klopt dan groeit vertrouwen. Uiteindelijk mondt dit uit in innerlijke weten, vooral als het gaat om de zin van iets.

Een belangrijk aspect voor elk mens is zingeving van het leven. Als de zin van het leven helder wordt, en tot je doordringt, dan ontstaat ook het voornemen om te werken aan het doel van het leven. In de eerste lezing wordt gesproken over het Woord. Dit wordt vergeleken met een graankorrel. Iets waar leven in zit. Na het zaaien van die ene korrel ontstaat geloof, omdat er een plantje verschijnt. Het leven drukt zich uit.

Dit plantje wekt verwachtingen, vooral als er meerdere graankorrels in de halm verschijnen. Er ontstaan meerdere inzichten. Al die graankorrels brengen vruchten voort, tot dat het inzicht volledig is. Dit wil zeggen tot het inzicht totaal is en de mens verlicht is. En verlicht beteken: bevrijd van alle belemmeringen en begrenzingen.

De inzichten zijn het voedsel voor de verlichting. Het komt allemaal voort uit die Ene korrel. En als verlichting bereikt is, is er zelfs iets over om voor anderen te zaaien en zo komt evolutie tot stand, het doel van het leven. Evolueren naar goddelijk niveau, op weg naar je eigen erfdeel. Verlossing bereikt de mens alleen via gnosis, en gnosis is innerlijk weten. Als het daar te vinden is, in het innerlijke, dan is het logisch om af te dalen in de eigen binnenkamer. Jezus heeft het daar gevonden en zich ontwikkeld tot de Christus: Hij die Liefde is.

Voor het bereiken van verlossing is nog een tweede aspect van belang: beproevingen. Het gaat dus niet alleen om innerlijk weten, maar ook om zuivere toepassingen van het geleerde. Dit betekent een juiste combinatie van activiteit aan de binnenkant (diepe rust) en activiteit aan de buitenkant (juiste actie).

In de 2^e lezing wordt duidelijk dat hetgeen in het onvergankelijke (in je binnenste) aanwezig is, de basis vormt voor al het vergankelijke. Het onvergankelijke is blijvend, het tweede, het vergankelijke, niet.

Het onvergankelijke is onzichtbaar en trekt daardoor minder de aandacht. Het zichtbare trekt onze aandacht en trekt ons daardoor naar buiten.

Als iemand je vertelt dat het onzichtbare essentieel is voor het leven, onderzoek dit, dan ontstaat geloof dat leidt tot vertrouwen en via vertrouwen tot innerlijk weten. De beproevingen komen vanzelf. Jezus zegt daar over: *“Wie oren heeft om te horen over oneindige dingen, laat hem horen”*.

Theo Mensink

195. Je dient God, door God de kans te geven.

18 juli 2010

Lieve mensen

Al een aantal jaren loop ik rond met de vraag wat je als mens het beste kunt doen om er voor te zorgen dat de wereld een betere plaats wordt dan ze nu is. Regelmatig komt dan de spreuk boven: *verbeter de wereld, begin bij jezelf*. Een andere keer komt omhoog dat je het beste een instrument kunt worden voor werkelijke vrede.

Deze week las ik een boek met de titel *kluizenaar*. Geschreven in het begin van de vorige eeuw, zo ongeveer toen de VKK gesticht is. Een kluizenaar ergens op een bergtop geeft aan de mensen uit de dorpen in het dal antwoord op diepe levensvragen. Hij maak ze bekend met de essentie van het leven en is daarbij meestal erg duidelijk, ook als het antwoord soms moeilijk te verteren is. Hij raakt diepe snaren.

In een van de verhalen zegt hij: *Geef God de kans zich uit te drukken via jou, op Zijn manier*. Dat moet de mens van binnenuit leren. Dat is godsdienst, want daar dien je God mee.

Godsdienst is juist handelen in de stroom van het leven. Met oude woorden; goedheid en rechtvaardigheid in de stroom van het leven.

Geef God de kans zich uit te drukken via jou. Daarmee dien je God en dit heet godsdienst. Door dit te doen komt Gods Plan tot uitvoering. Voor de uitvoering heeft God ons nodig.

Denk daarom niet te min over jezelf. Dan geef je God in je de kans en dan denk je ook niet te min over anderen.

Anderen krijgen daardoor ook de kans niet te min over zichzelf te denken en zo ontstaan kanalen voor goddelijke energie.

Wees je bewust van je goddelijke bron in jezelf. Daardoor groei je. Daardoor ga je jezelf als kind van God zien, als zoon of dochter. Want ten diepste zijn wij dit allemaal. Dit zoonschap of dochterschap uitdrukken daar gaat het om.

Het wezen van de mens drukt zich van binnen naar buiten uit. Binnen in de mens ligt de bron van alle leven. Daar ligt ook de bron van je denken.

Als je je gedachten vult met moeilijke dingen van het leven, met zorgen, met zwaarte, dan is er geen ruimte voor vrede. Laat die gedachten los en houd niet vast aan zorgen. Dit trekt je naar beneden, terwijl je graag omhoog wilt. Zorgen houden de stroom van liefde tegen.

Liefde is leven en leven is liefde.

Je dient God door God de kans te geven.

Geef God de kans zich uit te drukken via jou, op Zijn manier.

Theo Mensink

194. Standvastig dienen

De tekst van deze preek is gebaseerd op de Nag Hammadi Geschriften, het evangelie van de Waarheid (Codex I, Boek 3, pag. 33) en de lessen van Sylvanus (Codex VII, Boek 4, pag. 106)

11 juli 2010

Lieve mensen,

De eerste lezing van vandaag uit het evangelie van de Waarheid begint als volgt: *“Zeg daarom vanuit je hart dat jullie nu reeds de volmaakte zijn en dat in jullie licht woont en dat nooit dooft”*.

In de graduale van de mis spreken we over: *“Het pad van de rechtvaardigen is als de morgengloed, gloriënde tot het licht van de volle dag”*. Daarmee drukken we het zelfde uit als in de eerste zin. In de graduale wordt dat pad van de rechtvaardige ingeleid met: *“Geef mij inzicht opdat ik Uw wetten houd, en ik zal ze houden met heel mijn hart”*.

Degene die ons inzicht geeft is overal aanwezig en woont in ons hart. Daar ligt het inzicht voor het oprapen. Als je daar, door veel contact voldoende hebt opgeraapt, ben je in staat om vanuit je hart te zeggen dat je de volmaakte dag bent, want je ervaart dit door het goddelijke licht dat in je woont, en dus ben je wat je ervaart. Je ervaart dat daar het goddelijke licht woont, dat nooit dooft.

Stop dit inzicht niet weg. Zie jezelf niet als een nietig klein korreltje op het strand van het universum. Zie je zelf als een stevige kleikluit die een bijdrage heeft te leveren aan de ontwikkeling van de mensheid.

Elke bijdrage vanuit de eigen goddelijke bron zorgt voor ontwikkeling van de mensheid. Want via het Zelf zijn we allemaal met elkaar verbonden, we vormen samen de familie van de mensheid. Door jezelf zo te zien en op basis daarvan te handelen dien je de mensheid. Door met discipline te werken aan je eigen ontwikkeling dien je op standvastige wijze.

In de 2^e lezing worden we op de andere kant van het mens-zijn geweest. Het verstandelijke deel. Met ons denken zijn we in staat onszelf te verlagen en het licht in ons te doven. Dit doven kan zo ver gaan dat we elke verbinding met het goddelijke barricaderen. Gelukkig verliezen we de verbinding nooit, daar heeft God voor gezorgd.

Het doven kun je voorkomen door op te letten wat je denkt en je aandacht Godgericht te maken. Elke negatieve gedachte over de ander, bereikt de ander en belemmert daardoor zijn of haar groei. Het is goed te beseffen dat de mens tegen de goddelijke wetten in kan gaan door gedachten, woorden en daden. Daarbij gaan gedachten altijd vooraf aan woorden en daden. Doof je eigen licht daarom niet met negatieve gedachten.

Wees alert op elke vorm van negativiteit in je denken.

Stop die gedachtetrein zo gauw je dit bespeurt.

Daarmee dien je jezelf en de ander. Door hier op te letten word je een standvastig dienaar. Beheers daarom je denken. Daar ligt de sleutel voor verandering. Die verandering leidt er toe dat je steeds meer van jezelf gaat houden en het goede in de ander ziet.

Het leven wordt daardoor lichter en maakt de weg open voor bewustzijnsontwikkeling.

Bewustzijnsontwikkeling staat gelijk met toename van de invloed van het innerlijke licht in je. Het is dit licht dat zorgt voor jouw groei. Daardoor wordt de invloed van het hart groter dan die van het verstand, je gaat wijzer handelen. En in je hart wordt het licht. Dit zorgt er voor dat je juist handelt, rechtvaardig. En dit wil elk mens het liefst. Het vergt inzet en volharding en leidt tot overgave aan dat licht, overgave aan het Zelf in je.

Theo Mensink